

Eray Dedik

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

20.05.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ben İse Hala Sana Aşığım

Kızıl bulutlar kordondan farksız,
Pelerine bürünen beyaz kadınlar mutlu,
Kanaryalarla sevişen baykuşlar havalı,
Sarhoşlar yine kokuyor..
Ben ise hala sana aşığım..

Terkedilenler yine mutsuz,
Ağaçlar yine baharsız,
Her gelen yaprak düşüyor.
Sarhoşların derdi yine aynı,
Ben ise hala sana aşığım.

Gök yine karanlık,
Yıldızlar yine binlerce,
Fakat her biri yalnız.
Dünya Güneş'e kavuşamıyor,
Ben ise hala sana aşığım.

Balkondaki teyze yine kocasını bekliyor,
Bazı eşler karısını aldatıyor tenhalarda,
Prenseler tac arıyor zenginlerin arabalarında,
Dün gülen yine gülüyor, dün ağlayan yine ağlıyor,
Ben ise hala sana aşığım..

Sen mutlusun ait olduğun cennete,
Cennetine konuk ediyorsun erkekleri.
Seviyorsun beni, çocukluk hatıran kalıyorum.
Terk ediyorsun birini, çocukluk hatıran kalıyor..
Sen hiç mi büyümüyorsun?

Ben hiç büyümüyorum.
O gün öldüm.
Yaşım durdu.
Yaşım kirpiklerimde durdu.
Kurumuyor...

Gelen geliyor, giden gidiyor.
İki camı da kırılmış arabasıyla oynuyor çocuklar.
İki gözü de ağlamaktan şişmiş çocuklar,
Hiçbiri geleceği bilmiyor,
Ben ise hala sana aşığım..
Geleceğin varsa bekliyorum.

Eray Dedik

Beşinci Mevsim

Sence de güzel bir baharı hak etmedik mi?
Sence de bir deniz kenarını,
Ağaçların serinliğinde mola vermeyi,
Deniz kabuklarıyla ortaklaşa kumsalı paylaşmayı,
Şemsiyelerin kontrolünde güneşlenmeyi,
Yana yakıla güneşle yanmayı,
Sonra soğuk bir bira içmeyi,
Belki dondurma yemeyi,
yada o'na dondurma ısmarlamayı,
Sonra suya güvenmeyi, -batan tüm gemilerine rağmen-,
Batan tüm güneşlere rağmen ay ışığında müzik dinleyip, dinlenilmeyi hak etmedik mi?
hak ettik.
Çok hak ettik.
Çok da ıslanmak isteriz baharı karşılayan sellukalı kızın yağmur damlası gözlerinde,
Çok da ıslandılar onlar kış bahçelerinde.

Sence de hak etmedik mi şu baharı?
Kurulanmayı.
Deniz kenarını.
Kumsalı.
Plaj şemsiyelerini andıran göz kapaklarında seyirdeyim bu zamanlarda.
Dinlenilmeyi bekleyen bir orkestrayım bağırışlarımda bazen.
O ise solo, tuvalinde kemanıyla.
Birleşiyor tüm enstrümanlar, her konser başladığında.
Öyle bir konser ki, tüm serçeler de, deniz kabukları da şaşkın,
Kainat emin, kediler gururlu.
Beraber dinleniyoruz, baharın en güzel müzikalinde; sarıldığımda tuvalime.

Eray Dedik

Bir Bilene Sormak Gerek Aşkı

Deniz kızı gerçek olsaydı,
Meleklerle konuşabilseydim,
Papatyalar beni duysaydı,
İnan ki sorardım seni onlara.

Yoldan birini çevirip,
Hesap sormak istiyorum.
En azından o cevap verir,
Senin dudakların bir bana kilitli.

Aşkın bir bana mühürlü,
Göz sancılarının bir bana yasaklı,
Göbeğin, gözlerin..
Hepsi birden yasaklı..

Ben seni sen olmadan da sevebiliyorsam,
sana gerek yoktur.
Bir başkası dizinin dibinde seviyor seni,
Ona sormalı mı aşkı?

Babama sormalıyım anneme nasıl aşık olduğunu,
Zira onlardaki aşk yumruk yumruğaydı..
Sana kıymak mı?
Göz kapaklarını ovuşturduğunda düşen kirpiklere yas tutarım ben!

Bir şaire sormak gerek aşkı,
Yok şairler yalancı olur.
Zira ne kadar çok aşğım ona,
Pardon başkasına.

Seni sevemiyorum dediğimde;
canımı cehenneme emanet etmiştin,
yapışmıştın dudaklarıma..
Canın cehenneme sevdiğim.

Bir bilene sormak gerek aşkı,
Aşk nedir ne yer ne içer?
Aşk benim kalbimi, vicdanımı yedi,
Ve susuyorum aşkın en soğuk haline..

ERAY DEDİK

Eray Dedik

Bir Gölüşlük Aşk

Uykumun çalındığı gecelerde,
Her şeyi bırak da git.
Kavgalarımızı,
Gölüşlerimizi,
Sözlerini.
Fakat kirpiklerini bırak,
Zira kirpiklerinin üzerine kurulmuş bir yer sofrasıdır aşk.
Onlara sarılır, uyurum.
Örtünürüm.
Ya da sen en iyisi her şeyi al.
Kirpiklerinin üzerine uzanıp keyif çatıyor bir başkası.
Dön yüzünü ve ona da ver;
bir gölüşlük aşk.
Benimkisi biraz da proleter sıra altlarında sevişen bir aşk.

Eray Dedik

Bir Kadın Uyuyor Çekyatta

Bir kadın uyuyor çekyatta,
Geceden habersiz, yummuş gözlerini dünyasına..
Kendi dünyasını izliyor,
Uykuya dalmış olmalı.

Narin vücudunu kırmızı bir gecelik örtüyor,
İncecik bir gecelik.
Uçuşuyor eteği pencereden giren rüzgârla.
Göz çukurlarında damlalar birikmiş!
Islak!
Terk edilmiş olmalı.

Dudakları kıpkırmızı ve çilek kokuyor,
Ateşli bir geceden kalmış olmalı..
Bacakları çırılçıplak!
Dokunmak istiyorum tenine..
Belki bana âşık olur diye.
Ben zaten âşık olmuşumdur diye!

Nefret akıtmıyor dudakları!
Küfür duymuyorum ilk defa bir kadından!
Çünkü uyuyor.
Çünkü kendi dünyasında atıyor çığlığını belki de.
Beni duyuyor, hissediyor biliyorum.
Fakat beni üzemiyor!
İzin vermiyor buna göz kapakları!

O kadını istiyorum!
O kadın benim olmalı!
O kadını terk edilmiş okyanusun üzerinde bulmalıyım.
Yahut ben olmalıyım okyanus!
Onu ben boğmalıyım okyanusumda.
Yahut kendimi boğdurmalıyım ona.
Sen hep uyu çekyatta kırmızı kadın!
Fakat uyandığında ne olur nankör olma!

Eray Dedik

Bir Sabah Bir De Akşam Oku Bu Şiiri

Yokolduğundan beri arkandan konuşuyorum,
Farkındayım.. kulakların çınlıyor..
Her gece seni anıyorum klavyemde piyanist bir şair gibi..
Pelerinime bürünüp elimde bir batonla seni okşuyorum..

Düşleniyorsun gökteki kordonda, kırmızı elbisenle..
Her gece tango yapardık seninle..
Bu gece damat halayında buldum bizi..
Alkışlanıyoruz konuklar tarafından..

Sana sunduğum güller kitaplarının arasında pişik olmuş.
Duydum..
Kurumuş ve can vermiş her biri..
Değersizce..

Sana sunduğum cennet vaad olmuş hayat kadınlarına.
Şahit oldum..
Sen ağlıyorken buse oldum alınına..
Hayatımın kadını..

Sen yalnızlığınla kavga ederken,
Ben kandırdığın dostlarınla seni dertleştirdim.
Hiçbirinin bundan haberi yoktu.
Her isyanımın altında yatıyorsun sevdiğim..

Göklere çıkarılan günahlarım yok.
Hepsi senin ruhunda şaad oluyor.
Aşk ensene yapışmış birkaç güzel söz,
Yahut başka bir erkeğin düşlerindeki fantazisin sarı büyünle..!
İşte ben ancak böyle arkandan konuşabiliyorum..

Bu şiirimi bir sabah bir de akşam oku,
Kahveni yudumlarken bir düşün geçmişini.
Kahven bitince de geleceğini..
Gelmişini ve gidişini duydum,
vedalaşamadık..

Bi geldiğinde öptün beni bir de giderken öp,
Bi kız sevmişim vicdanı yok..
Bi beni sevene sor kalbimi bir de kendine,
Canım sevgilim; bu dünyada sensiz bir aşk zor..

Eray Dedik

Birgün Bi Oturup Konuşalım

Neler yapıyorsun?
Hangi erkeklerle meşgulsün?
Kimleri kandırıyorsun?
Kimlere kanıyorsun?
Birgün bi oturup konuşalım..

Saçlarını başkası kokluyor mu?
Şiirlerime sığdıramadığım gözlerine,
Yavrularına göz yaşı döktüğüm gözlerine,
Okyanus gözlerine başkası dalıyor mu?
Birgün bi oturup konuşalım..

Birgün çekip almalıyım seni cennetinden,
İzin verir sanıyorum Tanrı'n..
Gezeriz elele edebiyatımda,
Yıldızları uzaktan görür halimi anlarsın..
İntihar eden yıldızlarla dilek tutarız,
Halime acırsın..Sabahında bırakırım ait olduğun yere..

Birgün bi oturup konuşalım,
Göz yavrularına bakmam gereken çok anlamım var..
Birgün bi oturup konuşalım,
Anlatmam gereken aşklarım var..

Terkedilmelerim..Terkettiklerim..
Yalnız gecelerim yok,
Çoğu senin hayalinle geçiyor.
Birgün bi oturup konuşalım..

Herşeyi anlaticam..
Seni sevebilmenin yükünü,
Yıllardır tükemeyen düş kırıntılarını toplamanın ne demek olduğunu!
Gözlerimden düşen yaşların doğumgünlerini!
Sensizliğin bu köyde daha bi çekilmez olduğunu!

Herşeyi anlaticam..
Neler demek istediğimi..
İçimdeki çocuğu..
Yeterki, birgün bi oturup konuşalım..

Eray Dedik

Cennetinden Düşerken

Ellerim tenini,
Gözlerim bakışını,
Düşlerim seni çağırıyordu.
Yaşım durdu.
Yaşım kirpiklerinde durdu.
Kurumuyor.
İki camı da kırık arabasıyla oynuyor çocuklar.
Sen ise düşüyorsun kırmızı bulutlarımdan cennete.
Ben ise kuruyorum göz çukurlarında.

Eray Dedik

Çok Şey Öğrendik

Biz aşkı beceremedik.
Ne sevebildik, ne sevilebildik.

Fakat müzik dinlemeyi öğrendik.
Keman sesini sevdik.
Tek başına sahilde yürümeyi,
Ağlayarak söylenmeyi öğrendik.
Rakının tadını öğrendik, sevdik.

Kavuşamamayı,
Ne kadar çok istesek de olamayacağını öğrendik,
Vazgeçmeyi,
Yeni gelene aşık olmayı,
Yine terkedilmeyi öğrendik.

Çiçeklere anlam yüklemeyi,
Bir kokuya ömür boyu hasret kalabilmeyi öğrendik.

Biz çok şey öğrendik.
Fakat, sevilmeyi bilemedik.
Bu yüzden de aşkı;
çiçeklerde ve yağmur kokusunda bıraktık.

Eray Dedik

En Çok Dudaklarını Özledim

Kız çocukların kahramanı babası olur ya,
Senin kahramanın bendim..
Baban terketmişti sizi,
Baba şevkati gibi gelmişti sevgim..
Ve sen babanı aldattın..

Ben sana değil diğerine aşığım,
Seni şiirlere yazmak hoşuma giderdi.
Lakin suyun nimeti daha büyük,
Ben ona aşığım..

Ey sevdiğim,
Gözlerinde eriyen güleryüzüm bakışım olsun,
Gecelerim ellerinde büyüyen sözler,
Verilen sözlerin hiç anlamı yok.
Ben en çok senin dudaklarını özledim.

Kirpiklerin cennetin buğdayları,
Gözlerin cennet..
Cennet bu yüzden gökyüzü,
Lakin ben en çok senin dudaklarını özledim..

Göz yağmurlarını dudaklarından yudumlamak,
Tuz ihtiyacımı karşılıyor kalbimin..
Beni sevdiğini duymak herşeye bedel olabilir,
Lakin ben en çok senin dudaklarını özledim..

Yeniden terkedilmek,
Yeniden umutsuzluğu yaşamak farketmez.
Gel bir dokun dudaklarıma,
Çünkü ben en çok senin dudaklarını özledim..

Dünya Tanrının hayali, aşk ise benim..
Sen benimsin, ben başkalarının..
Sen başkasısın, ben kendimi bile tanıyamıyorum..
Dudakların ise kimbilir kimindir..

Savunmasız, bal dudaklar..
Ben en çok senin dudaklarını özledim.
Dudaklarımda bir sigara tutuyorum,
Yine de seni özlüyor dudaklarım..

Eray Dedik

Fincandan Boşalırcasına

Güzel gecelere melisa kokusu olmaya gelmişsin,
Bir kaç yudum kahve,
Bir kaç sigara,
Bir avuç fesleğen kokusu olmaya gelmişsin.
Bir kaç cümle dertleşip,
Bir kaç metre sarılıp,
Bir kaç damla ağlayacağız.
Tanımadığım kişilerce sevilecek,
Tanımadıklarımı alacaksın yağmuruna.
Güzel gecelere hüzün olmaya gelmişsin,
Güzel ülkelere kraliçe,
Güzel masallara prenses olmaya gelmişsin.
Dizelerime konuk,
Soframa meze olmaya gelmişsin,
Simidime susam,
Çayıma şeker olmaya gelmişsin.
Birazdan ikimiz de yok olacağız şekerim.
Fincandan boşalırcasına.

Eray Dedik

Gamzelerine Düşüp Öldüm

Göz yavrularından yaşlar intihar ediyordu,
Sevişken bedenler sokak aralarında savaştaydı,
Yaşlı aşıklar geçmişini hatırlarken,
Yaşlı gözlerim geçmişe ağlıyordu.

Gülistan manzaralı odam gül kokarken düşlerim seni,
Ellerim tenini,
Gözlerim bakışını,
Düşlerim seni çağırıyordu.

Kirpiklerinle sevişmekte kirpiklerim,
Bilindik gecelerin hain sabahları geliyor.
Hüzünlü anlamların tedirginliği teniinde,
Ben varmışım kalbinde, kalbim diyor.

Ben varmışım kalbinde,
Kalbinden yalan akıyor.
Ben süzülüyorum gözlerinde,
Gamzelerine intihar ediyor.

Aşkın yaşı ihtiyarlaşmış pınarlarımda,
Bir su oldun kurudun dudaklarımda,
Seni yeşertmek gözlerimin borcu.
Ben su oldum düştüm gamzelerine,
Ve oracıkta boğuldum.

Eray Dedik

Hata Kimde

Hata sende değil aęaę,
Hata seni susuz bırakan,
Hata seni sevgisiz bırakan,
Hata seni yalanlarıyla kandıranda.
Hata tam olarak senin köklerinde,
Oradaki vicdanın sana hep susuz da olsan yaprak çıkartıyor,
Oradaki vicdan da seni yapraksız bırakıyor.
Unutma aęaę, hata sende değil.
Hata senin temiz dallarında da değil.
Sen ona güvenerek en iyisini yaptın.
Sen ona iek atın.
Rayiha verdin.
Umutsuzlanma aęaę.
Bu sonbaharın bir de yeni bir baharı olacak.
Her baharda da, terk eden bir iek hep olacak.

Eray Dedik

Her Şarapçı, Biraz Da Aşıktır

Kalabalık caddelerin üzerine kurulmuşlar,
Her kaldırımda bir terkedilen yaşlı geçmiş.
Her bakkaldan çıkan şarapçılar aynı kaldırımda,
Orda sızıp orda ıslatmışlar gençliklerini.

Yaş ilerledikçe aşıklarda,
Ağlamaya başlarlar..
Kurudukça gençlikleri,
Yaşlanır hayatları bizlerin..

Gökdelenlerin üzerinde uçuyorlar,
Her erkeğin kanadı; sevgilisinin kolları.
Çok kanat var,
Çoğu kırılmış ve yalpalıyor..

Herkese bir aşk şart.
Her köşede elbet bir mutluluk var.
Herkese biraz hüzün emri vaki..
Her sokakta mutlaka bir şarapçı var..

Bir mum sermeliyim gözlerinin önüne,
Üzerinden geçmeli ve kaldırmalıyım seni dansa,
Yine ayaklarıma basmalısın tatlı cahilliğinle,
Sonra seçtiğin plaklarla utandırmalısın beni.

Vivaldi çalıyor..
Kıvrılıyor dudaklarım minik kulaklarının yanına.
Konuşuyor kendince..
Meleklerle bürünüp uçuyoruz radda. Huzurluca..

Yeminler ediliyor.
Öpüşülüyor.
Sevişiliyor.
Sonra sen beni terkediyorsun.

Klasikleşti senin gibiler..
Aristo'dan daha öncüsün bu akıma..
Saphho'dan daha lezbiyen.
Einstein'dan daha bağımlısın sekse.

Konuşma tarzım farklı elbet.
Fakat kusursuz ve hakiki.
Ta ki rahmet olana kadar sevgim,
Ta ki ben şarapçı olana kadar sevgin.

Göz yağmurlarım yüzünden su altında kaldı bu şehir,
Yaz sıcakları mücadele veriyor yaşlarımla.
Terliyorum..
Sırılsıklam sarıl bana ki yaşlanıp ölelim birlikte..

Kusursuz aşklara hükmettiren geceler ile,
Kalplere vurulan zincirler bir böcek kadar riyakar,

Kirpiklerine sarılıp uyumak varken hayallerimde,
Sen benim kirpiklerime tutunup düşmemeye çalışıyorsun gözlerimden.

Ve düştü usulca..
Neftalarımıdaki idealarım kadar anlamsızsın.
Sadece beni kurtaran udebaların terkedildi.
Eazim-i udeba çekiyor sevgi taşlarım.

Ve sarhoş oluyorum bir kadeh şarapla.
Elimde bir sigara ve aşklarımınla dönüyorum..
Başım da dönüyor benimle..
Ve ben sızıyorum kollarında, uyanana kadar..

Uyandığımdaya yine sahte hayatım.
Bandrolsüz aşklar..
Çünkü hepsi türk malı..
Şana bu hakareti yapmıcam...

Sonumu kestirebiliyorum.
Beni öldüren şarapları bulana kadar içicem köşelerde..
Seni sevdiren her bankı keşfedicem elimde şaraplarla.
Yine sızıcım ve yine sabah olucak ve yine sahte hayatım..

Herkese küçük de olsa gerçek bir hayat şart.
Herkese küçük de olsa bir umut şart,
Herkese bir sen şart,
Tüm Ege geçmiş senden şartsız koşulsuz..

Ben de geçmişim kendimden..
Yine tutuluyorum senin önünde..
İnsanlar bizi izliyor merakla..
Ardından patlatıyorum göz yağmularımı üstlerine..

Sizlerin para veremediği o şarapçılar,
Sizlerin muhabbet bile edemediğiniz o şarapçılar,
Pislikler yüzünden pisleşti kıyafetleri,
Sanmak için de kirli!
Sizlerin içleri kirli ey kızlar,
Sanmıyorum ki kıyafetin temiz diye için de temiz!

Her aşık biraz şarapçı..
Her şarapçı biraz tangocu,
Her şarapçı baya bi aşıktır..
Onlar aşklarını delirene kadar yaşayan yaşlılar..
İlk gözleri yaşlanır, tüm aşıkların..
Sonra yaş dolar ömrü ve dolar o ömür elinde şarap bir kaldırım köşesinde !

Eray Dedik

Herşey Sende Sisli

Arayacaksın,
Hep doğruyu arayacaksın.
Bulamayacaksın.
Her seferinde hata yapacak,
Aramaya devam edeceksin.

Önce bir savuracaksın saçlarını,
Kokun yayılacak yeryüzüme.
Esintimi alsan sıcak yüzümden,
Bileceksin ki yudumlanacaktır hüznü kokun.

Aramaya devam edeceksin
Ama gelmeyecek hüznün mutluluğuma,
Ben gelirim de gözlerinde sakladığım çiçekleri almaya gelirim.
Sarılırım.

Sabahın içinde yürürüm.

Kadınlar erkekler için şiir yazmazlar.
Bilirim ve
Sarılırım.
Aramaya devam et kendini,
Naif kalbinde pamuklarla oynaş,
Sen her şeyi bilme.
Sarıl.

Bir yerde bir yanlış varsa, o zaten aşktır.

ERAY DEDİK

Eray Dedik

İnsanlar Kesinlikle Terkeder

Neftamin öteki yüzü sövgü namem,
Nameme kulak ver dost;
bu namemde neftalar dolusu idealarım var.
Nameme gözünü dik göz;
sana verebileceğim iki gözüm bir kalbim bir de şiirlerim var..

Kimsenin kalbi kimsede kalmaz,
Hiçbir böcek yuvasına geri dönemez.
Kimse hiçbir yalanıyla toprağa gömülmez,
Hiçbir kuşun ötüşü değişmez..

Bir tercihin garibesidir göz bebekler,
Kırpiklerin üzerine kurulmuş bir yer sofrasıdır aşk..
Gözün hiçbirşeyi görmez;
Kulaklar duysa da..

Yağmur yerde kalmaz,
Bir kaç dakikadır tek damlanın izi,
Yel alır götürür kardeşini yahut koca bir sel.
Yine de ıslanmaz balkondaki güzel hanım.

Fincanımdaki gamgüsar tohumu düşüyor şu an,
Şu an şuaranın kalbi temizleniyor,
Yumruk kalbe hükmediyor sanki bir arafat kızı,
Aşkıma gamgüsardır raddaki salavat.

Bilgesizlikler almış başını gidiyor,
Herkes lazımlı bir artniyet.
Yoksa anlaşılamaz bilgiler.
Tereddüte ve gazaba hükmeder riyakar tohumlu bebeler..

Dansların hiçbiri yarıda kalmaz,
Öpücükler yerde kalmaz.
Kimse gözler dışında biryere bakmaz dans ederken,
Hiç kimse tatlı bir öpücüğün altında kalmaz..

Buysa gözlerimdeki ganimet,
Onlardan uzak dur..
Buysa susadığım günlerin yardımı,
Onlara uy ve beni terket.

Geçmişim geleceğimin habercisidir,
Gölgen ile yürüyebiliyorsan cadde, sokak, dünya..
Şerefine uzatılan diller elbet kesilir,
Sen değil Rab'bin keser mecazen..

Utancın yoksa eğer,
Ahiret seni gölgeler,
Aşk seni kucaklar belinden,
Uçup gidersin gökdelenlerinin arasından cehennetinde..

Lakin utancın varsa eğer,

Her seferinde çekersin aşk acısını..
Sen bir ah alırsan eğer,
Zannedersin ki üzüntünün sebebiyetine ah çekebileceksin.

Her üzüntünün sebebiyeti sensindir,
Rab'bım çizmiştir bizim vesikalıklarımızı daha bir su iken,
Doğru yolda değilsen,
Ah almışsan eğer.
Bir aşkı yıkıyor,
Parçalıyorsan eğer.
Bir kalbi kırıyorsan kendin için,
Üzüntünden zarar veriyorsan eğer,
Sevdiğini unutmak için başkasıylaysan eğer,
Ona bağlandığın için rab'bım seni üzer,
Akşam ne yediğini, kalbini, kitabelerini, içini bilmeden;
Yüklenirsen udebaya eğer,
Sen birisini üzersen eğer..
Seni; insanlar kesinlikle terkeder...

Ben terkedildim çok kez,
Ben de terkettim.
Bir aşk lafa tutulduysa eğer,
Bir beraberlik gasp edildiyse eğer,
Durma yoluna devam et.
Sen kendini bilmezsen eğer;
Seni; insanlar kesinlikle terkeder..

ERAY DEDİK

Eray Dedik

Katil Kadınım

Bir savaşı bizimkisi.
Ordusu yalnız bir kadın.
Düşmanı silah arkadaşı.
Kesilmişti dalları yasemin saçlımın.

Ahşap bir ev,
Büyük bir orman.
Panjurundan saksılara damlayan yağmur,
Çitleri saran bir sarmaşıktı, gözümde.

İlk silahı o çekti.
Güzel beline yapışan siyah çamaşıra saklamış.
İlk banaydı ölüm korkusu,
Diğerlerinin sefası olan sevişmeler.

Kamuflajı cennet gibiydi.
Gülümsedim, yine kandım.
Sapladı mermilerini bir bir,
Kanlar boşalıyordu gözlerimden.

Hâlbuki severdi gözlerimi.
Kirpiklerimi de,
Sapladıkça sapladı mermileri,
Katil kadınım.

Onunki dünya savaşıydı,
İrki dini fark etmezdi sevilirken.
Ben ise kendimle savaşıyordum,
Herkesin hayatımı yağmaladığı bir iç savaş.

Böyle ölmem dedim.
Üzerime atom gözlerinle de saldırırsan,
Kokunu bir zarf ile kapıma da göndersen ölmem.
Gittin bi kere ya,
Ben ölmeye o gün başladım katil kadınım.

Eray Dedik

Kendini Kimsesiz Bul

Karanlık hakkında konuşmayı bırak,
Gün doğumunu bekle.
Yeni günde yeni çiçekler açsın yüreğinde.
Her yeni çiçek yeni bir hikaye demek.

Sen daima gökyüzüne bak.
Sanma ki gökyüzü hep güzel olacak.
Olmayacak.
Birileri balkonunda sevdiğini yad edecek bir koca semaver çayla demlenirken,
Birilerinin de çayı soğuyacak.

Yüreğinin ilkbahar durağında begonvilleri bekle.
Günleri saymayı bırak,
Gün doğumunu say.
Kendini kimsesiz bul.
Orda bir yerlerde masum bir esinti sana gülümsüyor olacak.

Gülümse karanlığa.
Gülüşün beraber,
Anlam kazanır kendini dinleyebildiğinde.
Kendini kimsesiz bul ve sadece dinle.

Eray Dedik

Kıskanır Beni Kahkahalar

Beni başkalarına benzeteceksen hiç gelme,
Ben herkes gibi sevmem,
Benim sevişimi kıskanır komşular.
Öyle bir gözleri var ki,
Kıskanır okyanuslar.
Bu kez başka severim,
Yine yağar yeryüzüne gözümden yağmurlar,
Gülüşür sözlerimiz,
Kıskanır beni kahkahalar.

Eray Dedik

Korkuya Tuval Yok

Kaybolmaktan korktuğun bir yerdesin.
Öyle bir yer ki o, yeryüzüne sığmaz.
Yeryüzündeki felaketlerden kaçmanın yoludur; gökyüzüne çıkmak.
Sen gökte uçurken, çırpındığını sanırlar.
Gülüşüne aldansalar, bırak cennette kaybolsun derler.
Göz tufanlarını görseler, imrenirler okyanus derinliklerine.
Göz ardındaki hayallerine konuk alsalar, onlar kaybolur koltukların arasında; balerinler sahneye çıkmadan.
Kaybolsan da kendinde, naif kalbinde fırçalarınla oynaş.
Her kayboluşun ardından bir varoluşsun sen.
Hayat hızlı akarken, onu soluklandıran bir limansın sen.
Sağanaklar artarsa çürüyüp gidecek tekneler bir bir.
O sebeple çıktık bu seyre, mevsim bizken.

Kalabalık ve mutsuz olmaktan korktuğun bir yerdesin.
Önünde tarihi geçmiş lezzetlere sızan bir sabah perdesi.
Birazdan gramafondan türküler çalacak edasındayken, başının üzerinde dönüp duran peri tozları.
Pencere önünde asılı duran çizgi filmler.
Her biri dün geceki rüyanın konuğu olan birbirinden değerli kahramanlar.
Mesaisine tanık oldum çokça.

Şimdi hiç korkmayacağın bir yerdesin!
Çiçeklerimi büyüten yağmursun, gelişinin habercisi gök gürültüsü.
Şimdiler de edebiyatım, süzülüyor tuvalinin üzerlerinde.
Sen naif parmaklarınla hayallerini okşarken.
Sen rüyalarını resmet, en güzel renkleri doğa sana armağan etmişken.
En güzel tuvaller gözlerinin dibinde gizli,
Ve okşanmayı bekliyor kediler.

Eray Dedik

Melekler Tanıřacak

Önce bir savuşturacaksın saçlarını,
Kokun yayılacak yeryüzüne.
Penceremden içeri girip süzülecek gıdığıma,
Ben ise gıdıklanacağım seninle.
Meleklerimizi tanıştıracaağız,
Eminim onlar da sever birbirini.
Sonra uyanacađım yine.
Yatağımda bulacağım seni.
Henüz yaratılmamış olacaksın.
Gönül koyacađım seni yaratmayana.
Gülüřeceđim meleklerimle.
Sonra yine uykuya dalacađım senin dünyanda.

Eray Dedik

Neyin Olsam

Bir arayıştayım..
Bir mutluluğun sabah uykusu olma hayalindeyim..
Belki de bir geminin demiri..
Suya dalıp dibe vurma derdindeyim.
Bulunamamak..
Gizlenmek..
Başka canlıların nefesleriyle yaşamak gibi.
Senin nefesin olmadan, deniz canlısıyım ben.
Belki bir gecekondunun rutubetli odasında olabilirim;
bir fanusta düzlüğü aramaktayımdır..
Altı saniyede bir bu mutluluğu yaşamaktayımdır şaşkınlıkla.
Senin adını duyup; kalbimin suyu kıpırdatması..!
Belki de bir çocuğun oyuncağıyımdır,
Sokak kaldırımında sol kapısı kırılmış oyuncak kamyonetimdir..
Belki bir gece lambası..
Ya da bir tek çorap..
Belki alt dudagınımıdır senin!
Fena mı? !
Sürekli öpersin beni..
Çilekli parlatıcın olurum.
Gece uykularında kuruturum seni ve mutfağa gitmene sebep olurum!
Sen lambayı yakarsın ve o an bir bardak suyun olup;
kanına karışırım haince!
Belki mutluluğumdur.. belki gözyağmurun..
Belki fırtınan.. ya da bir şiirin..
Ben herşey olabilirim.
Lakin sadece sen olamam!
Sen yok isen, kimseye aşık olamam!

Eray Dedik

Ödül Çiçekleri

Hayata bakmayı,
Hayata dokunmayı bilseler.
En güzel çiçeğin kendileri olduğunu bilebileceklerdi.

Belki,
onları farklı bir yerden izleyen hiç bilmediğimiz varlıklar,
Onları,
çiçek bahçesi olarak bile görüyor olabilirdi.

Mutluluk,
insana verilen en güzel ödüldü.

Çiçekler; mutluluğun süsleri,
Gülmek makyajı,
Huzur elbisesiydi.

Onlar, bahçelerini susuz bırakmayı tercih etti.
Çünkü, mutluluğu hiç tatmamış birine aksini ispatlamak zordu.

Oysa,
eve dönüp bahçeyi sulamak ve
çiçekleri sevmek yeterliydi.

ERAY DEDİK

Eray Dedik

Rüyada Nergis Görmek

En güzel yeri ayırmıştım sana hâlbuki,
Başucunda ruhunu doyuran bir gramofon,
Güzel bir manzaradan içeri giren vapur sesleri,
Balkonunda gülümseyen hoş kokulu çiçekler,
Beyaz dövme demir masada iki şarap kadehi.

Kırmızı eteğin dalgalanırken,
Saçların uçuşabilir ve gıdıklanabilirdin,
Sürgülü kapının aralığından giren küstah rüzgâr yüzünden.
Görmezden gelirdim.

Kirpiklerin gözaltını süpürürken,
Uyanma ihtimaline karşı tavana dikerdim gözlerimi,
Kalksa da bakışsak diye dua ederken,
Saklardım ellerimi senden.

Kovaladım balkon demirindeki serçeleri,
Kapı çaldı açmadım,
Çiçeklere dönün dedim diğer tarafa yüzünüzü,
Buralar birazdan nergis kokacak.
Belki dinlenmek için yoga yaparsın diye,
Hazırladım mindelerini.

Şaraplar, yemekler şaşkın,
Karşı apartmandaki teyze halime üzgün.
Çiçekler bayılmıştı,
Balkondan geçip giden nergis kokusundan.

Hiç uyanmamalıydım bu rüyadan,
Burnumda nergis kokusu ile uyumalı,
Her mevsim dokunmalıydım rüyana,
Sen en iyisi burnumda gül kokusu ol çiçek.
Böylesi daha rüyakar.

ERAY DEDİK

Eray Dedik

Sen Beni Hakediyorsun.

Buralar çok sıcak,
Rüzgarı da al gel ne olursun..
Dahasını istemem.
Dahasını arasam da bulamam buralarda.

Buraları bana göre değil,
Buranın aşkları çok sıcak, gözleri yağmurlu...
Yanıyorlar sevişken bedenlerde,
Şehvetten aşktan değil!
Cehennemini yaşıyorlar, hiçbiri farkında değil.

Cehennemim olmana razı değilim!
Ne gerek var, ben sana cenneti sunarken.
Ben sana gülistanı vaad ederken ne gerek var;
Onun kokusuna..

Onlar sana göre değil,
Sen evliyaların tacı olup radda uçmalısın.
Beyaz bulutlar yastığın olup prenses uykuna yatmalısın.
Göbeğimde uyumalı,
Kırpiklerimde çocuk şarkıları söyleyerek sallanmalısın.
Sen bunu hak ediyorsun.

Sen hiç, bir şairle seviştin mi?
Gözlerine sor, onlar bilirler...

Gözlerine aşkı anlatan iki göz,
Boynunda bir hayat öpücüğü hissettin mi?
Lakin her gece boynunda parfüm şişesi kırmaktasın...
Onun yanına giderken.

Ben parfüm kullanmam, senin kokun ikimize de yeter rayihanam!

Eray Dedik

Sen Benim Şehrimsin

Hiç kimsenin keşfetmediği bir şehirsin,
Gözlerin sahil..
Dudakların gecenin kuru gürültüsü.
Bir bar kadar yalnızsın sabahları.
Fahişeler kadar duyarsız.

Esrar, kokain satılıyor serseri kalbinde,
Kalbin تنها bir sokak;
Giren çıkmıyor, çıkan iyi bir ders alıyor.
Yanakların yeni yıkanmış dik bir yokuş..

Dilenci ellerinden taşıyor sadakalarım,
Kırpiklerinden intihar ediyorum köprüne,
ve kokluyorsun son kez beni rayihanam;
Fahişeler kadar alışkın.

Gülüşlerin ilham caddemin trafik ışıkları,
Yeşilime katıyorum seni dumanımda boğulup.
Davetkarsın kırmızı mumsuz, beyaz yatağıma,
ve fahişeler kadar zevksiz!

Sarhoşlar sızmış kalbinde,
Kadehler, tabaklar kırılmış.
Aşıklaar sevişmiş, uyuyakalmış çıplak.
Örtmüşsün sırdaşlarını göz kapaklarına.

Göz perdelerine çiziyorum en karamsar resmi.
Aç o perdeyi, camda adın yazılı.
Kapat ışıklarını,
Boşalt sokaklarını, caddelerini..
Temizle!
Ben geliyorum şehrimin aşk kokulu mahçup hali!

ERAY DEDİK

Eray Dedik

Sen Sol, Ben İzlerim

Tek derdin Güneş'in ışığını almak da olsa,
Ondan beslenip büyümek, büyütme de istesen,
Huzur vermek adına, tohumlarını da saçsan,
Yine solarsın, yine batırırsın dikenlerini,
Çünkü sen ne çiçek olabilirsin ne de edebiyat.
Sol gitsin hoş kokunla dünyaya,
Batırdığın Güneş'lere,
Kokuttuğun çiçeklere,
Seviştiğin gecelere,
İçtiğin kahvelere inat,
Sol gitsin sevgiliye.
O açsın çiçeklerini küçük yüreğiyle,
Güneş'im olsun gözleriyle,
Duruşum olsun kökleriyle,
Sol gitsin aşkın müzikalinde.

Eray Dedik

Sevilemedi Güneş

Telaşın büyülü hanesine yazılan simalar,
Ruhuna özenen bezeli gülüşler kadar büyülü,
Yüzüne gülüşen ifadeler kadar seviciydi,
Yüzüne dönüp öpmeliydi simandan.
Ama öpmedi.
Belki öpülmeliydi dudakların,
Sen gülistanda sabahlarken,
Belki geceliğine konmalıydı kanaryalar,
Kalbinin sesine karışmalıydı ötüşler,
Künalara sürülüp yeşertmeliydi güneşler saçlarını,
Ama yetişemedi Güneş.
Sevişemedi aşk,
Gidemedi,
Sevemedi,
Sevilemedi.
Cennette sevilecek çok çift var,
Suretin hazır,
Gökkuşağı renklerini hazırladı,
Ay kararlı,
Kâinat emin,
Ama yetişemedi Güneş.

Eray Dedik

Sıcak Öfke

Şefkatimle demlenip,
Fincana dökmek istiyorum seni
Çay kaşığı ile yudumlamak istiyorum tadını.
Dilim bile şaşırmalı,
Yanmalı sıcaklığına.

Eray Dedik

Sütlü Çikolata

Aşk sütlü çikolata kadar lezzetlidir,
Cennetimde bolca ikramlarım var.
Kalbim çikolata.
Sıcığında eriyip gidiyor,
Soğukluğunda da buz gibi,
Kivamım sensin.

Eray Dedik

Tarifin Cürreti

Telaşın büyülü hanesine yazılan simalar,
Ruhuna özenen bezeli gülüşler kadar büyülü,
Yüzüne gülüşen ifadeler kadar seviciydi,
Yüzüne dönüp öpmeliydi simandan,
Fakat öpmedi, öpülmedi gülüşler.
Yine de hisset, cürret et ışıklara.

İfadelere süzülen aralık kapıların korkusu yanibaşında.
Bilinmezlikler kaldırımlarda yalnızken,
Sokak aralarında karanlık.
Göz yaşlarında ebru yapan bir kadın kadar cüretkar.

Ay parıltılı, gök umursamaz,
Kainat emin, mahalle gürültülü, ancak kimsesiz.
Sokaklar soğuk, çam kokulu ve nemli.
Yıldızlar gecenin süslü kadınları.
Süsüz kadınları da çay demliyor matemde.

Sıvaları yerlere intihar eden bir apartman,
Rutubetli evin düş kurmayı bırakmış kızları.
Yorgan altı kadifemsi ıslaklığa yüz asan ağlayış,
En ağır yüküdür kendinden çıkamamak.
En büyük kutsalın farkında ki, rüyada göğe sarılmış.

Ağlaşır palmyelerin meltemiyle kumsallar boyu,
Gülüşürler göremeyen her vücudun bilgiçliğine,
Yüzüne dönüp öper simandan aşık,
Öpülür gülüşler, bezenir gülüşler büyülü simana.
Yine de hisset, cürret et aşka.

Eray Dedik

Tuzlu Bir Aşk

Fazla tuzlu bir aşk,
Göz kızarıklığı bundandır.
Az şeker, iki ince dilimlenmiş ekmeğe ihtiyacım var.
Kıvamıma kavuşup, arasına almalı beni,
Sonra kızarmalıyız aşkın tokluğuna.

Eray Dedik

Yaşlarınla Filizlen

Bir esinti geliyordu gülüşünden,
Henüz ben ürpermemiştim,
Gıdıklanıyordu tenin saçların estikçe,
Güneş kaçmaya çalışıyordu binaların arasına.
Kediler korkuyordu sana gözükmekten,
Belki onlara kızarsın diye.
Kırılmaktan korktu garsonlar,
Kırılmaktan korktu bardaklar.
Çayımı konuk etmedin yüreğine.

Güzelliğine anlam yükleyebilirdik kayalıklardaki martılarla,
Tenezzül bile etmediler korkularından.
Bu kaçınıcı itirafın diyebilirdi bana,
Aldırmadım çay tabağımdaki eriyen şekerimin kıvranışına.

Güzelliğin umurumda değildi,
Ardındaki ağaçta serçelerle göz göze geldim,
Saçlarının arasından gülümseyen Güneş'i izledim,
Veda eder gibi ağlıyordu alnındaki terde.
Kırpiklerini yakarken o veda damlası,
Kırpiklerinin üzerine bir yer sofrası kurup edebiyat yapmayı hayal ettim.

Sanki hala doğmamış bir çocuk gibi huysuzdun,
Tüm insanlardan nefret ediyor,
Kedilerden, başiboş köpeklerden kaçıyordun.
Bir doğsan doktorun kucağına,
Mutluluktan saatlerce ağlayacağından habersizdin.
Herkesin uyuduğu kuytu vakitlerde; yorgan altında sedir,
Uyandığında ise bir balık kadar temizdin.

Kollarının üzerinde ıslak bir özlem kadar yıllanmış,
Damlanın üzerinde birikmiş kızgınlık kadar öfke kokuyordun.
Kokladım gizlice kolların arasında boğduğun çocukluğunu,
Boynundaki her bir çizgide buldum kaybolduğun hayatı.
Kusursuz hayallere hükmettiren her bir kalp,
Zincirlerin arasından uçuşan tufansın.
Bir müsaade etsen cennetine,
En güzel dansları edebilirsin bulutlarında.
Bir müsaade etsen kirpiklerine,
Onlara sarılıp da üşüyen çıkmaz.
Büyüdükçe atarsın battaniyeyi de,

Yaşlanmadan ek odunlarını yaş çukuruna.
Sal gitsin şiirlerini bahçelere,
Filizlensin naif kalplerin hoş kokan sevgileri.
Ancak öyle yaşlanır çiçekler,
Ağaçlanır yaş çukurunda.

Bir sonbahar kızına âşık olmak isterdim,
Kendim için değil, gülistanın için.
Yaprakları kırılğan, kökleri kuru,

Göz çukurlarımızdan düşecek her damlalarla beslerdim onu.
Gölgesinde dinlenirdik savaştan yorulduğumuzda.
Evet, o amcadan bahsediyorum.
Kestane pişiren amcanın tezgâhının gölgesinde alırdık soluğu,
Burnun kıpkırmızı olur eldivenlerini giyerdin.
Bir de yağmur yağardı hafiften.
Gözlerin hûn çalardı bir keman eşliğinde,
Dudaklarınla düet yapardın.
Bense solo.

Eray Dedik